

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/12/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413200358
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413200358.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v právnej veci žalobkyni: G. H., A.. XX.XX.XXXX, W.: D. Č.. XX, O., E. X., zastúpená advokátom Mgr. Marošom Ježíkom, so sídlom Mnoheľova č. 17, Poprad, proti žalovanému: F. U. H., A.. XX.XX.XXXX, S. W. L., L.. X. XX, E. X., zastúpený advokátom JUDr. Pavlom Zavackým, so sídlom: Hradné námestie č. 29, Kežmarok v konaní o vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

Súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobkyne z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov byt č.XX nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vo vchode č. XX, na ulici D., bytový dom je umiestnený na pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/XX, zapísaný na LV: XXXX, katastrálne územie S. a spoluvlastnícky podiel vo výške 7302/227298 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX, zapísaných na LV: č. XXXX, katastrálne územie S. a z pasív záväzkov z titulu úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľňou a.s., so zostatkom ku dňu rozvodu manželstva vo výške 7000,- EUR.

II. Žalobkyňa je p o v i n n á vyplatiť žalovanému na vyrovnanie ich podielov titulom vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 13 893,38 EUR a to do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Trovy konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žiadala, aby súd vysporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov tak, že nehnuteľnosť a síce byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vo vchode č. XX, na ulici D., bytový dom umiestnený na pozemku parcely reg. „C“ číslo XXXX/XX, zapísaný na LV č.XXXX, katastrálne územie S. a spoluvlastnícky podiel vo výške 7302/227298 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX, zapísaný v liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie S. v hodnote 40 000,- EUR prikázal do jej výlučného vlastníctva, hnutel'né veci, aby súd rozdelil podľa návrhu a pasíva, čiže záväzkov so zostatkom 7000,- EUR ku dňu rozvodu manželstva titulom poskytnutého úveru Slovenskou sporiteľňou a.s., aby tiež prevzala ona s tým, že bude povinná vyplatiť na vyrovnanie podielov účastníkov titulom vyporiadania zaniknutého BSM sumu 7931,49 EUR do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na vyrovnanie majetkovej hodnoty, ktorú pri vyporiadaní obdržal vo väčšom rozsahu. V priebehu konania obe účastnícke strany netrvali na tom, aby súd vyporiadával hnutel'né veci a na ich rozdelení sa dohodli. Dohodli sa takisto na hodnote bytu s príslušenstvom a to na sume 46 500,- EUR a sporný nebol ani zostatok úveru ku dňu rozvodu manželstva vo výške 7000,- EUR. Medzi účastníkmi takisto bolo dohodnuté, že byt bude prikázaný s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá takisto prevezme aj zostatok poskytnutého úveru Slovenskou poisťovňou a.s. Sporné medzi účastníkmi ostala skutočnosť, či byt, ktorý žalobkyňa predala a získané finančné

prostriedky vložila ako výlučne svoje do BSM, konkrétne na rekonštrukciu bytu boli v sume 200 000,- Sk alebo 400 000,- Sk. Žalobkyňa tvrdila, že suma 200 000,- Sk bola uvedená len na papieri, teda konkrétne na Kúpnej zmluve ako kúpna cena, ale v skutočnosti príjem z predaja bytu, ktorý bol jej výlučným vlastníctvom bola suma 400 000,- Sk, ktoré vložila ako výlučne svoje finančné prostriedky do BSM. S týmto tvrdením nesúhlasil žalovaný.

Súd vypočul aj svedkyňu E., ktorá mala vedomosti o kúpnej zmluve, ktorá bola uzatvorená dňa 26.11.2003 medzi žalobkyňou G. ako predávajúcou a F. ako kupujúcim, nakoľko ona vlastne kupovala byt na meno bývalého manžela, keďže bývali v spoločnej domácnosti v S., on ničím neprispieval na poplatky súvisiace s bývaním, bol nezamestnaný a nepoberal žiadne dávky a preto túto situáciu riešila kúpou bytu pre bývalého manžela. Požičala si peniaze v rámci rodiny s tým, že z predaja bytu, v ktorom spoločne bývali aj po rozvoze požičané peniaze vráti. Predmetom uvedenej kúpnej zmluvy bol byt č. XX, vo vchode č. X, na X poschodí bytového domu v O., na X., súp. č. XXXX, na pozemku parc. č. XXXX, v k.ú O. vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a na pozemku parc. č. XXXX. Uviedla, že kúpna cena za predmet prevodu bola 400 000,- Sk, ktorú vyplatila v hotovosti. Byt bol predávaný prostredníctvom realitnej kancelárie, ktorá kúpnu zmluvu pripravila, pričom názov realitnej kancelárie si už nepamätala. Obsah zmluvy nemala záujem ovplyvňovať, potrebovala urýchlene riešiť svoju situáciu odkúpením bytu pre bývalého manžela. Na otázku prečo je v zmluve uvedená kúpna cena 200 000,- Sk, ale bola p. H. vyplatená čiastka 400 000,- Sk uviedla, že uvedenie nižšej kúpnej ceny v kúpnej zmluve navrhli pracovníci realitnej kancelárie, že sa jej spýtali, či s tým súhlasí, načo ona uviedla, že súhlasí. Na ďalšiu otázku, či disponuje nejakými dokladmi vysporiadania BSM s jej manželom, o ktorých je preukázaná čiastka z predaja spomínaného bytu, ktorú za bývalého manžela vyplatila, uviedla, že nie, pretože BSM nebolo vysporiadávané súdom a vysporiadávali si ho na základe vzájomnej dohody. Ďalšou spornou skutočnosťou v priebehu súdneho konania bola pôžička so zostatkom 7000,- EUR ku dňu rozvodu manželstva. Žalovaný tvrdil, že o tejto pôžičke vôbec nevedel. Zobrala si ju výlučne žalobkyňa a navrhol nezahrnúť ju do pasív vyporiadavaného BSM. S týmto žalobkyňa nesúhlasila. Uviedla, že žalovaný mal vedomosť o pôžičke, ktorá bola zobrať vo výške 8000,- EUR. Prostriedky neboli použité vôbec pre výlučné potreby žalobkyne, ale pre potreby domácnosti a rodiny. Boli z nich splatené 2 menšie úvery, čo preukázala výpismi z účtu. Účastníci mali 1 spoločný účet, s ktorým hospodárili a mala zato, že žalovaný mal k nemu prístup a právo nakladania. K týmto skutočnostiam súd vypočul aj dcéru účastníkov svedkyňu U., ktorá uviedla, že má vedomosť, že v minulosti mama mala byt, ktorý zdedila po svojej mame, tento sa najprv prenajímal, potom predal, vedela, že nejaká suma bola uvedená na papieri a predajná cena bola 400 000,- Sk. Peňažné prostriedky boli použité na rekonštrukciu bytu robili sa plávajúce podlahy, okná, vertikálne žalúzie a časť sa použila na splatenie pôžičiek. Potom bola zobrať ešte ďalšia pôžička, ktorou boli zaplatené 2 čiastkové pôžičky a peniaze sa takisto použili na ďalšiu rekonštrukciu kúpeľne, kuchyne a obývačky. Vedela o tých veciach, pretože pri druhej rekonštrukcii už pomáhali aj oni ako deti s manželmi, boli zainteresovaní aj do 1 rekonštrukcie. O týchto veciach sa o nich otvorene rozprávalo. Rodičia nemali pre nimi tajnosti. Otec vedel z čoho sa robí tá druhá rekonštrukcia, rodičia mali 1 účet. Mala nemala žiadne tajnosti, akurát všetko vybavovala. Počula, že mama hovorí otcovi o tej pôžičke, takto reagovala na otázku žalovaného, či tieto skutočnosti v súvislosti s úverom počula. Osobne prítomná keď boli vyplácané peniaze za predaj bytu nebola. V závere posledného pojednávania právny zástupca žalobkyne navrhol nehnuteľnosti prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyne, zaviazat' ju vyplatiť žalovaného z hodnoty bytu v lehote 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, aby zároveň navrhovateľka prevzala záväzok voči Slovenskej sporiteľni a.s., so zostatkom 7000,- EUR ku dňu rozvodu manželstva. Žiadal, aby bolo zohľadnené to, že s výlučných prostriedkov žalobkyne bolo na spoločný majetok použitých 9176,01 EUR a aby o túto položku bola znížená čiastka, ktorú majú vyplatiť žalovanému a aby bolo zohľadnené, že navrhovateľka prevezme celý zostatok úveru a o polovičnú časť vo výške 3500,- EUR bola znížená suma, ktorú má navrhovateľka vyplatiť žalovanému na vyrovnanie podielu. Čo sa týka hnutelných vecí žiadala, aby o nich súd nerozhodoval, keďže došlo k dohode medzi účastníkmi konania. Uplatnil si trovy konania. Právny zástupca žalovaného takisto súhlasil s prikázaním nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne s tým, aby súd vychádzal z ceny nehnuteľnosti, ako sa obe účastnícke strany na pojednávaniach dohodli a aby zo spomínanej sumy bola odrátaná suma 6638,- EUR, ktorej peniaze boli vložené navrhovateľkou mimo BSM. Ostatné nároky ako uznanie zostatkovej hodnoty pôžičky a zvyšnú časť sumy požadovanej z predaja bytu, ktorá nie je uvedená v kúpnej zmluve, aby súd nezarátal. Pokiaľ ide o hnutelné veci pripojil sa k vyjadreniu právneho zástupcu žalobkyne. Nepovažoval za potrebné o tom rozhodovať, nakoľko sa obe účastnícke strany dohodli. Takisto si uplatnil trovy konania.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd rozhodol rozsudkom tak, ako je uvedené aj vo výroku tohto rozsudku, avšak navrhovateľku zaviazal vyplatiť žalovanému na vyrovnanie ich podielov titulom zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva sumu 13 111,22 €. Druhý výrok rozsudku zo dňa 31.3.2014, práve ohľadom uvedenej sumy opravil opravným uznesením zo dňa 9.4.2014 tak, že navrhovateľku zaviazal vyplatiť žalovanému sumu 16 430,61 €.

Krajský súd v Prešove na základe odvolania žalobkyne vec prejednal a rozhodol rozsudkom 6Co 138/2014 zo dňa 26.5.2015 tak, že zrušil rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že kúpna cena uvedená v kúpnej zmluve, z ktorej prvostupňový súd vychádzal, činila 200 000,- Sk. Žalobkyňa tvrdila, že skutočná vyplatená kúpna cena činila 400 000,- Sk. Uvedenú skutočnosť pripustil i samotný žalovaný, ktorý v podanom trestnom oznámení uvádza cit.: „ Ak je pravdou, že odpredajom bytu získala 400 000,- Sk, potom okradla štát o dane zo sumy 200 000,- Sk“. Čestné prehlásenie E. rovnako preukazuje skutočnosť, že za byt vo vlastníctve žalobkyne jej bola vyplatená kúpna cena vo výške 400 000,- Sk. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom. Tiež dcéra účastníkov, ktorá bola vypočutá v konaní sa vyjadrila, že nejaká kúpna cena bola na papieri, ale predajná cena bola 400 000,- Sk.

Krajský súd konštatoval, že všetky vykonané dôkazy jednotlivo i v súhrne umožňujú prijatie záveru, že skutočná kúpna cena za predaj bytu vo výlučnom vlastníctve činila sumu 400 000,- Sk. Prvostupňový súd preto na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci. Suma 200 000,- Sk (rozdiel medzi 400 000,- Sk a 200 000,- Sk) v pôvodnej mene je tak vysoká, že ju nemožno prehliadnuť. Táto suma bola vynaložená z prostriedkov žalobkyne a bez tejto sumy by nedošlo ani ku kúpe bytu. Zmyslom tohto konania nie je sankcionovať osoby, ale vyrovnať majetkové vzťahy a suma 200 000,- Sk je neprehliadnuteľná. Krajský súd uložil prvostupňovému súdu úlohu novo rozhodnúť a zohľadniť skutočne vyplatenú sumu za byt. Prvostupňový súd inak správne aplikoval zákon o zohľadnení toho, čo sa z výlučného majetku jedného z manželov použilo na spoločný.

Prvostupňový súd je viazaný právnym názorom krajského súdu, a teda ako ďalej vo veci postupovať, bolo odvolacím súdom jasne uvedené, čiže súd prvého stupňa musel prijať a prijal pri svojom ďalšom konaní a rozhodnutí záver, že skutočná kúpna cena za predaj bytu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne činila 400 000,- Sk, teda 13 277,57 €.

Po vrátení veci krajským súdom na nariadenom pojednávaní právny zástupca žalobkyne navrhol, aby bol byt určený do vlastníctva žalobkyne vo výške 46 500,00 €, žalobkyňa prevezme úver vo výške 7 000,00 € - spoločný záväzok, zároveň má nárok na sumu 13 277,57 €, čo sú výlučné prostriedky, ktoré získala predajom bytu a majú byť vo výlučnom vlastníctve jej, a suma konečná na vyplatenie žalovaného je 6 473,00 €, a k tejto sume dospeli tak, že z hodnoty bytu vo výške 46 500,00 € odpočítali sumu pasív 7 000,00 €, túto sumu rozdelili medzi účastníkov, čo pre každého vyšlo vo výške 19 750,00 € a od tejto sumy odpočítali 13 270 €, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, a ostala suma 6 473,00 €, ktorú by mala žalobkyňa vyplatiť žalovanému na vyrovnanie, zároveň to už nechal na zváženie súdu, keďže klientka má veľa výdavkov, tak navrhovali splátky po 200,00 € mesačne.

Žalobkyňa sa pripojila k výpovedi svojho právneho zástupcu. Mesačne síce zarobí 1 120 € v H., ale má veľa výdavkov ako cesta 120 €, odvody 160 €, byt, internet, stužková, mobily, atď., agentúre poplatok mesačne 40 € a každé tri mesiace platí odvody 633 €, vlastne jej ostane 597 €. Bola by rada keby súd súhlasil s tým, že by mohla platiť v splátkach.

Právny zástupca žalovaného mal zato, že posúdenie hodnoty bytu, ktorý bol vo výlučnom vlastníctve žalobkyne sumou 400 000 Sk nie je správne, ale nakoľko sa tohto názoru pridriava krajský súd a vzhľadom na okolnosť, že prvostupňový súd je viazaný názorom krajského súdu mal zato, aby táto hodnota bytu bola zohľadnená pri konečnom rozhodnutí súdu, avšak nerozumel právnemu výkladu žalobkyne resp. jej právneho zástupcu na pojednávaní, pokiaľ ide o druhých 200 000,- Sk, nakoľko počas celého konania ani v návrhu, ani v priebehu konania sa nedožadovala žalobkyňa uznania tejto sumy, ale sumy 5 074,45 €, čo je 152 873 Sk, ktorá sa použila na úhradu, podotkol, spoločných záväzkov, preto aj v minulosti žiadala, aby jej prvostupňový súd započítal ešte polovicu tejto sumy teda 2 537,23 €, vychádzal pritom z odvolania právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 12.5.2014 a nie sú mu zrejme

žiadne iné skutočnosti, ktoré by vyšli do tohto pojednávania najavo. K výpočtu, ktorý uvádza právny zástupca žalobkyne uviedol, že pôvodné rozhodnutie súdu vychádzalo z celkovej ceny bytu, ktorá bola v hodnote 46 500 €, o ktorej sa ako už povedal právny zástupca žalobkyne, tak žalobkyňa, ako aj žalovaný dohodli. Z tejto sumy bolo odrátaným 6 638,78 € ako prostriedky výlučne vložené navrhovateľkou do manželstva, po odrátaní tejto sumy bola rozdelená suma dvomi a z tejto sumy bol odrátaný polovičný zostatok úveru, ktorý preberá žalobkyňa a tak dospel prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí k sume 16 430,61 €. Ak aj prvostupňový súd sa bude riadiť uznesením krajského súdu v tejto veci mal by odrátať z tejto sumy 16 430,61 € tak ako žiada žalobkyňa 2 537,23 €, vychádzal pritom z odvolania právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 12.5.2014 a neboli mu zrejmé žiadne iné skutočnosti, ktoré by vyšli najavo, tým pádom by bola povinná vyplatiť žalovanému z tituly vyporiadania BSM sumu 13 893,38 €. Uviedol, že o tom, že výlučne vložené finančné prostriedky do manželstva musia byť odrátané skôr ako sa aktíva patriace do BSM rozdelia na polovicu, niet absolútne žiadnych pochyb, to tvrdenie je dostatočne preukázané už len v matematickej rovine, ak aktíva predstavujú sumu 46 500 € a výlučne vložené prostriedky do manželstva jedným z manželov predstavujú sumu 6 638,78 €, potom výlučne vložené prostriedky do manželstva jedným z manželov predstavujú 14,28 % z celkových aktív vo výške 46 500 €. Ak najprv odrátame výlučne vložené jedným z manželov a následne aktíva rozdelíme na polovicu, dostaneme výslednú sumu pre žalovaného vo výške 19 930,61 € čo predstavuje z celkovej sumy aktív 42,86 % a pre navrhovateľku 57,14 %, ak od 57,14 %, ktoré pripadli navrhovateľke odpočítame 42,86 %, ktoré pripadli žalovanému dostaneme práve rozdiel vo výške 14,28 %, ktoré pripadli navrhovateľke v rámci prostriedkov, ktoré výlučne vložila manželstva, ak by sa aj najprv aktíva patriace do BSM najprv rozdelili na polovicu a následne z polovice žalovaného odrátala suma vložená výlučne navrhovateľkou do manželstva vo výške 6 638,78 €, dostaneme výslednú sumu pre žalovaného v tomto prípade v tomto prípade bez zohľadnenia SLSP, a. s., 16 611,22 € čo predstavuje z celkovej sumy aktív 46 500 € 35,72 % a pre navrhovateľku ostáva zvyšok vo výške 64,28 % a ten rozdiel by v tomto prípade predstavoval nie spomínaných 14,28 %, ale až dvojnásobok 28,56 %. Toto bolo v matematickej rovine, taktiež čisto v právnej rovine nerozumel prečo prostriedky výlučne vložené jedným z manželov mali byť odrátavané z polovice jeho klienta nakoľko tie nepatria do delenia BSM, ale majú sa odrátať, aby ostala čistá hodnota bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Čiže vzhľadom na uvedené, čo odznelo na pojednávaniach, vzhľadom na uznesenie krajského súdu, ktorý sám potvrdil jeho výpočty a vo svojom uznesení konštatuje, že v ostatných výpočtoch postupoval prvostupňový súd úplne správne, nezostáva nič iné iba žiadať súd, aby navrhovateľku zaviazal zaplatiť žalovanému, sumu vo výške 13 893,38 €. Pre zhrnutie zopakoval, že vychádza zo sumy 46 500 € z hodnoty bytu, odrátava 6 638,78 € ako výlučne vložené prostriedky navrhovateľkou, výslednú sumu delím dvomi, a odrátava polovicu zostatku úveru v hodnote 3 500 € a odrátava tak isto polovičku spoločných záväzkov, ktoré navrhovateľka sama požadovala, čiže spomínanú sumu 2 537,23 € a dostáva výslednú sumu 13 893,38 €. Čo sa týka žiadosti žalobkyne na plnenie v splátkach, nie je na to žiadny právny základ ani žiadny dôvod, ide o vysporiadanie BSM z roku 2013, jeho klient byt neužíva, a pre tento typ konania nevidel ani najmenší dôvod pre plnenie v splátkach.

Žalovaný v podstate súhlasil s tým, čo povedal jeho právny zástupca. Podotkol, že nevie odkiaľ prišiel krajský súd k názoru, že uznal 400 000 Sk, áno je pravda, že žaloval bývalú manželku, ale to v podstate neuznal, tam uviedol, že ak je to pravda v tom prípade porušila zákon. Nevedel tiež, odkiaľ dospel krajský súd k názoru, že bolo vyplatených 400 000, keď majú k dispozícii relevantný súdno- znalecký posudok, ktorý je pod cenu 200 000 Sk, majú listinné dôkazy, ktoré sú len na 200 000 Sk, len preto, že nejaká pani čo kupovala ten byt povie, áno dala som, ale nevie si spomenúť realitnú kanceláriu, nevie nič a potom ešte svedčila ich dcéra, ktorá v tej dobe, keď tieto prevody boli robené mala trinásť, dvanásť rokov, presne nepamätal, z kade to ona zobrala nechápal.

Z výsledkov vykonaného dokazovania z vylúčených účastníkov, svedkov, z rozsudku Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 5P200/2012 zo dňa 4.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2012, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené, z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre okres O., obec S., katastrálne územie S., z výpisu z úveru v Slovenskej poisťovni, zo zmluvy o splátkovom úvere, z výpisov z účtu na meno žalobkyne, z Kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľkou a F., ktorej predmetom bol predaj bytu s príslušenstvom vo vlastníctve žalobkyne v O., na ulici X., súpisné číslo XXXX, na pozemku parc. č. XXXX, KÚ: O. na X. poschodí, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku pod sp. zn. 5P/200/2012 zo dňa 4.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2012. Po dohode medzi účastníkmi ohľadom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej

BSM) ohľadom hnuteľných vecí predmetom vyporiadania BSM ostali nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č.XXXX, pre okres O., obec S., katastrálne územie S. a to byt č. XX na X. Poschodí vo vchode č. XX, so súp. č. XXXX, na ulici D., v bytovom dome, umiestnenom na pozemku parcely registra „C“ č.XXXX/XX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 7302/227298 zapísaný takisto na LV: č. XXX, katastrálne územie S., ktorí účastníci nadobudli na základe zmluvy o prevode družstevného bytu do vlastníctva zavkladovanej v katastri nehnuteľností pod V1442/10-453/10. Ďalej predmetom konania pokiaľ ide o pasíva zostal zostatok úveru poskytnutý Slovenskou sporiteľňou a.s., vo výške 8000,- EUR so zostatkovou hodnotou ku dňu rozvodu manželstva 7000,- EUR. V rámci rozdelenia a vyporiadania BSM bolo potrebné zohľadniť finančné prostriedky, ktoré boli výlučne navrhovateľkine získané z odpredaja bytu v jej vlastníctve, teda to, čo zo svojho vložila do BSM. Pokiaľ ide o hodnotu vyporiadavaných nehnuteľností tam súd nenariadoval znalecké dokazovanie, nakoľko účastníci sa nakoniec dohodli aj s poukazom na vyjadrenie Ing. Mariána Dačička - MADAF real, Hviezdoslavova č.193/2, Kežmarok, ktorý stanovil trhovú cenu predmetných nehnuteľností po vykonaní obhliadky a to bytu, ako aj spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytu sumou 44 500-46 500 EUR. Účastníci sa dohodli na cene nehnuteľnosti 46 500,- EUR, ako aj na tom, že tieto nehnuteľnosti budú prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne.

Pokiaľ ide o kúpnu cenu bytu, ktorý navrhovateľka predala F. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.11.2003 a ktorý bol výlučne navrhovateľkin, súd vychádzal pôvodne z ceny uvedenej v samotnej kúpnej zmluve, konkrétne v článku VII. bod. 1 tejto zmluvy sa uvádza, že predávajúca, teda navrhovateľka v tomto konaní odpredáva kupujúcemu nehnuteľnosti uvedené v článku I. tejto zmluvy so všetkými súčasťami a príslušenstvom, právami a povinnosťami za kúpnu cenu 200 000,- Sk. Prvostupňový súd je však viazaný právnym názorom krajského súdu, a teda ako ďalej vo veci postupovať, bolo odvolacím súdom jasne uvedené, čiže súd prvého stupňa musel prijať a prijal pri svojom ďalšom konaní a rozhodnutí, ako už aj vyššie uviedol, záver, že skutočná kúpna cena za predaj bytu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne nebola taká, ako je uvedená v kúpnej zmluve, ale činila 400 000,- Sk, teda 13 277,57 € tak, ako to tvrdila navrhovateľka. Uvedenú skutočnosť pripustil i samotný žalovaný, ak keď to na pojednávaní vysvetlil ináč, ale tektó to konštatoval ak krajský súd, teda žalovaný v podanom trestnom oznámení uvádza cit.: „Ak je pravdou, že odpredajom bytu získala 400 000,- Sk, potom okradla štát o dane zo sumy 200 000,- Sk“. Čestné prehlásenie E. rovnako preukazuje skutočnosť, že za byt vo vlastníctve žalobkyne jej bola vyplatená kúpna cena vo výške 400 000,- Sk. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj vo svojej výpovedi pred dožiadaným Okresným súdom Topoľčany, kde uviedla, cit.: uvedenie nižšej kúpnej ceny v kúpnej zmluve navrhli pracovníci realitnej kancelárie s tým, že sa ma spýtali, či s tým súhlasím, na čo so ja uviedla, že súhlasím.“ Tiež dcéra účastníkov U., ktorá bola vypočutá v konaní sa vyjadrila, že nejaká kúpna cena bola na papieri, ale predajná cena bola 400 000,- Sk. Uviedla rovnako, že časť peňažných prostriedkov bolo použitých na rekonštrukciu, robili sa okná, plávajúce podlahy, vertikálne žalúzie a časť bola použitá na splatenie pôžičiek, ktoré rodičia, účastníci konania mali. V rodine nemali tajnosti.

V prepočte na súčasnú menu vložila navrhovateľka v zmysle vykonaného dokazovania, tiež aj v zmysle jej samotných vyjadrení aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa zo svojich výlučných finančných prostriedkov sumu 200 000,-Sk, teda 6638,78 € na rekonštrukciu bytu a sumu 152 872,88 Sk, teda 5074,45 € na spoločné dlhy vzniknuté počas manželstva. Táto suma z celkovej hodnoty majetku, ktorú navrhovateľka teda vložila zo svojich prostriedkov predstavuje 25,19 % z celkovej hodnoty vyporiadavaných aktív BSM. Túto sumu preto súd aj odrátal z čistej hodnoty aktív nadobudnutých počas manželstva. Takto získanú sumu (34786,77 €) súd rozdelil na polovicu a keďže aktíva nadobudla navrhovateľka mala by vyplatiť žalovanému na jeho podiel sumu 17 393,38 EUR. Navrhovateľka však prebrala aj celý zostatok pôžičky, ktorá ku dňu rozvodu manželstva účastníkov činila 7000,- EUR čo medzi účastníkmi sporné nebolo. Sporné bolo to, či si túto pôžičku zobrala len navrhovateľka sama bez vedomia žalovaného, alebo spoločne s vedomím žalovaného. Súd má zato, že pôžičku aj keď zmluvu podpisovala navrhovateľka si zobral obaja manželia spoločne, že žalovaný mal o nej vedomosť, že peniaze boli použité na rekonštrukciu bytu, opak preukázaný nebol, a podporne tieto skutočnosti potvrdila aj svedkyňa, dcéra účastníkov U.. Polovicu tejto sumy, teda 3500,- EUR súd následne odrátal od podielu aktív pripadajúcich žalovanému, teda zaviazal navrhovateľku k vyplateniu sumy 13 893,38 EUR žalovanému na vyrovnanie podielov účastníkov zo zaniknutého BSM.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou

vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.3)

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Splátky súd žalobkyňi nepovolil, opak by podľa názoru súdu bol v rozpore s dobrými mravmi už len preto, lebo konanie o vyporiadanie BSM prebieha od januára 2013, už v pôvodnom rozhodnutí súdu bolo rozhodnuté a až na výšku podielu žalovaného nenamietané, že navrhovateľka mu má vyplatiť vyrovnávací podiel z BSM. Pôvodné rozhodnutie je ešte z marca 2014, žalovaný predmetný byt neužíva. Vzhľadom na tieto skutočnosti a časový úsek, ktorý uplynul minimálne od prvého rozhodnutia súdu bolo zrejmé, že povinnosťou žalobkyne bude vyplatiť žalovaného, a preto súd lehotu 60 dní považuje absolútne za primeranú, určite nie krátku na splnenie povinnosti žalobkyne voči žalovanému.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p. vzhľadom na pomer úspechu účastníkov konania, ako aj vzhľadom na samotný predmet konania, kedy súd, keďže účastníci neuzavreli dohodu o vyporiadaní BSM, musel vyporiadať BSM a nebolo to celkom podľa návrhu ani jedného z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- 2C 14/2015

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).